

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

IX Quod anim[a]e fidelium defunctor[um] si culp[a]e insolubiles non
sunt, pietate suor[um] viuentiu[m] adiuuant[ur], cu[m] pro illis
sacrificiu[m] & c[a]etera bona offerunt[ur].

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER TERTIVS.

medicinalibus expiati, corpora sua cum beata immortalitate recipient, ac regnicælestis facti participes, in eo sine vlllo defectu suæ beatitudinis pmanebunt.

Quod aliqui iusti, vt de corpore exeunt statim beata requie suscipiuntur, alij flâmis ignis purgatorij excipiuntur. Cap. VIII.

SVnt plures in Ecclesia iusti qui post carnis solutionē, continuo beata paradisi requie suscipiunt, expectantes in magno gaudio, in magnis congaudentiū choris, qñ recepto corpore veniāt & appareant añ faciē dei. At vero nōnulli propter bona quidem opera, ad electorū sortē pordinati, sed ppter mala aliqua, quibus polluti de corpore exeunt, post mortē seuerè castigandi excipiunt flâmis ignis purgatorij, & vlvscq; ad diē iudicij lōga huius examinationē à vitiorū sorde mūdant, vlcerte prius amicorum fidelium precibus, elemosynis, ieiunijs, fletib⁹, & hostiē salutaris oblatiōibus absoluti pœnis, & ipsi ad beatorum perueniunt requiem.

Quod animæ fidelium defunctorū, si culpæ insolubiles non sunt, pietate suorū viuentium adiuantur, cum pro illis sacrificium, & cætera bona offeruntur. Cap. IX.

TEMPUS illud inter hoīs mortem & vltimā resurrectionē interpositū est q; animæ in abditis receptaculis cōtineātur, sicut vnaquæq; digna est, vel requie vel erūna, p eo quod sortita est in carne dum viueret. Neq; negandum est defunctorū animas pietate suorū viuentium non releuari cū pro illis

HAY. DE VARIET. LIB.

sacrificiū mediatoris offertur vel eleemosynę fiunt. Sed eis hæc profunt, si cum viuerent, hæc sibi vt postea prodesse meruerunt. Est em̄ quidā viuēdi modus, nec tam bon⁹ vt ista non requirat post mortē. Est vero talis in bono, vt nō requirat ista, est rursus talis in malo, vt nec his valeat cum ex vita trāsierit. Quo circa hic om̄e meritum comparat q̄ possit post hanc vitā releuari quispiā, vel grauari. Nemo autē se præparet qui hic neglexit cum obierit dñm promereri. Non igitur ista q̄ pro defunctis cōmendādis frequentat eccl̄ia, illi apostolicę sunt aduersa sententię, qua dictū est: Om̄es em̄ astabimus añ tribunal Chri vt referat vnusquisq; s̄m ea quę per corpus gessit, siue bonū siue malū. Quia etiā hoc meritū sibi quisq; cum in corpore viueret cōparauit, vt ei possent ista prodesse. Non em̄ omnib⁹ profunt. Et q̄re non omnibus profunt? nisi p̄pter differentiā vitę quā quisq; gessit in corpore. Cum ergo sacrificia siue altaris, siue quarūcunq; eleemosynarū pro baptizatis defunctis om̄ibus offeruntur, pro valde bonis, gratiarum actiones sunt, pro non valde malis, ppitiatiōes sunt, pro valde malis etiā si nulla sunt adiūmēta mortuorū, qualescunq; viuorū cōsolationes sunt. Quibus autē profunt, aut ad hoc profunt, vt sit plena remissio, aut certe vt tolerabilior fiat ip̄a dānatio. Idē doctor alio loco inter cætera ait: Quatuor sunt q̄ adiuuant hoīes post mortē, id est, oblatiōes sacerdotū, orationes iustorū, eleemosynę charorū, ieiunia amicorum. Nec ista tñ adiuuāt post mortē illis, qui nō in hac vita hoc promeruerint. De hoc em̄ beat⁹ Gregori⁹ pa-

Ro. 13.

Greg.

pa ai
tor
stig
cton
beat
pro
batu
Pro
offe
neri
ruit
eo i
tuli
Qu
tion
tibr
vid
me
ref
cō
in
ta
ric
ta
ta
illi
Id
su
ga
er

LIBER TERTIVS.

pa ait: Si culpæ insolubiles post mortē nō sunt, mul-
 tor: solet animas etiā post mortē sacra oblatio ho-
 stie salutaris adiuuare, ita vt hoc nō nunq̄ ipsæ defun-
 ctor: animæ videantur expetere. In quarto eiusdē
 beati Greg. Dialogor: lib. legitur, quod quidā spirit⁹
 pro pctis suis in caloribus deputat⁹, qui q̄si hō vide-
 batur, quodā presbytero panem sibi porrigenti ait:
 Pro peccatis meis pater omnipotenti deo hunc panē
 offer, & tunc te exauditū esse cognosce, cum huc ve-
 neris & minime me inueneris. In quib⁹ verbis dispa-
 ruit. Idē vero presbyter hebdomada cōtinua se pro
 eo in lachrymis afflixit, salutarē hostiā quotidie ob-
 tulit, & post illuc reuersus, iam minime eum inuenit.
 Qua ex re quantū p̄sit animab⁹ imolatio sacre obla-
 tionis oñditur, q̄n hanc & ipsi mortuor: spūs à viuē-
 tibus petunt, & signa indicāt quibus per ea absoluti
 videantur. Nam quidā monachus iustus noīe, artis
 medicinæ imbut⁹ (sicut beatus Greg. papa in p̄dicto
 refert libro) ductus fuit ad ignis p̄cā, pro eo quod
 cōtra vitæ regularis autoritatē tres aureos abscofos
 in medicamine illicite haberet. Post dies vero trigin-
 ta obit⁹ eius, placuit p̄dicto venerabili patri Grego-
 rio, qui tunc monachus in eodē monasterio sub vi-
 tæ regularis custodia degebat, vt per illos dies trigin-
 ta nullus p̄termitteret dies, quo non pro absolutiōe
 illius salutaris hostia imolaretur. Quod & factū est.
 Idē vero frater q̄ defunct⁹ fuerat, nocte quadā fratri
 suo germano noīe Copioso p̄ visionē apparuit, &
 q̄a die tricesima, q̄ pro sua absolutiōe sacra hostia fu-
 erat imolata cōmunionē se recepisse, etiā à p̄cānis se

HAY. DE VARIET. LIB.

iā liberatū esse iudicauit. Tūc res apte claruit, quia frat̄
 q̄ defunct⁹ fuerat p̄ salutarē hostiā supplicii euasit.
 In p̄dictōnāq; legit̄ libro, q̄d cum q̄dā die beatus Ger-
 manus Capuanus episcopus, pro medicinali corpo-
 ris sui necessitate ī angulares termas lauaret pascha-
 siū, sanctæ Romanæ sedis diaconū in caloribus stan-
 tē vidit, & quid illic faceret inq̄siuit. Cui ille pro qua
 causā post mortē in hoc p̄nalī loco esset deputat⁹
 indicauit, & postmodum dixit. *Quæso te, p̄ me dñm*
dēpcare, atq; in hoc te cognoscas exauditū, si huc re-
diens me non inueneris. Qua de re vir dñi German⁹
se in p̄cibus strinxit, & post paucos dies rediēs iam p̄
dictū Paschasiū in loco eodē minime inuenit. Quia
eñ non malitiæ sed ignorantia errorē peccauerat,
purgari potuit post mortē à pctō. Quod tñ creden-
dū est, quia ex illa elemosynæ suarū largitate hoc
obtinuit vt tunc potuisset, p̄mereri veniā, cum iam
nihil potuisset opari. Si insolubiles culpæ non fuerit
(sicut iam supra dictū est) ad absolutionem, p̄desse
maxime, etiā mortuis victima sacræ oblationis po-
test, qui hic viuendo hoc obtinuerint. Sed sciendū ē
quia illis sacra victima mortuis, p̄sit, vt eos etiā post
mortē bona adiuuent, q̄ hic pro ipsis ab alijs fiūt. In
ter hęc aut̄ pensandū est, quod tutior via sit, vt bonū
quod quisq; post mortē suā sperat agi per alios, agat
dum uiuit ipse, p̄ se. Beati⁹ quippe est liberum exire,
q̄ post vincula libertatem quærere.

Grego.

Quod aliquñ de culpis animas iustoz so-
 lus pavor egrediētis purgat. Ca. X.